

Astăzi, Marți, 24 Februarie, 2026

† Întâia și a doua aflare a capului Sf. Proroc Ioan Botezătorul; †) Sf. Cuv. Petroniu de la Prodromu (*Zi aliturgică. Canonul Mare*)

Isaia 1

¹⁹ și de veți vrea și-Mi veți da ascultare, bunătațile pământului veți mânca.

²⁰ Dar de nu veți vrea și nu-Mi veți da ascultare, de sabie veți fi mâncați; căci gura Domnului a grăit acestea.

²¹ Cum a ajuns ea desfrânată, cetatea cea plină de credincioșie, Sionul¹, plină cândva de judecată², în care sălășluia dreptatea, iar acum... ucigașii!

²² Argintul tău n'are nici un preț, cârciumarii tăi pun apă'n vin;³

²³ mai-marii tăi sunt răzvrățiți mână'n mână cu hoții, se dau în vânt

¹T. M. omite „Sionul”.

²Potrivit Sfântului Ioan Hrisostom, „plină de judecată” înseamnă „plină de dreptate”.

³După Teodoret al Cirului, Eusebiu de Cezareea și Chiril al Alexandriei, acest verset se cere interpretat alegoric: argintarii și cârciumarii sunt dascălii corupți ai Evreilor, care strică legea dumnezeiască, amestecând-o cu propriile lor tradiții sau interese.

după mită și umblă după foloase; orfanului nu le iau apărarea, iar pricina văduvelor nu o iau în seamă.

²⁴ Drept aceea, așa zice Stăpânul, Domnul Atotțiitorul: Vai vouă, puternici ai lui Israel, că nu va înceta mânia Mea asupra celor potrivnici și judecată voi face asupra vrăjmașilor Mei;

²⁵ și mâna Mi-o voi aduce peste tine și ca prin foc te voi curăți; pe cei răzvrățiți îi voi da pieirii, pe nelegiuți îi voi alunga de la tine și pe toți trufașii îi voi smeri;

²⁶ pe judecătorii tăi îi voi așeza ca mai'nainte, și pe sfetnicii tăi ca la'nceput. După toate acestea vei fi numită Cetatea Dreptății, credincioasa cetate-mamă, Sion.

²⁷ Căci robimea ei va fi mântuită cu judecată și cu milă.⁴

⁴Dumnezeu a îndulcit dreptatea prin milă. Chiar dacă i-a pedepsit pe cei păcătoși și apoi i-a iertat în urma pocăinței lor, mântuirea nu e rezultatul unei simple compensații, ci al milei dumnezeiești.

²⁸ Dar nelegiuții și păcătoșii împreună vor fi zdrobiți, iar cei ce L-au părăsit pe Domnul vor fi și ei nimiciți.

²⁹ Că se vor rușina de idolii lor în care le-a fost voia și le va crăpa obrazul de grădinile în care le-a fost pofta.

³⁰ Că vor fi ca un molid⁵ în desfrunzire și ca o grădină lipsită de apă;

³¹ tăria lor va fi ca puzderiile de câlți, lucrările lor ca scânteile focului, și vor arde nelegiuții laolaltă cu păcătoșii, și nu va fi cine să-i stingă.

Isaia 2

¹ Cuvântul care s'a făcut către Isaia, fiul lui Amos, despre Iudeea și despre Ierusalim.

² Că'n zilele de pe urmă fi-va muntele Domnului – cu casa lui Dumnezeu – la vedere pe culmea munților și se va înălța deasupra

⁵ „molid”; textual: „terebint” = arbore rășinos din care se extrage terebentina, frumos și măreț când înflorește, dar foarte urât când îi cade frunza. Următorul termen de comparație, „grădinile”, îl confirmă pe primul, în contextul versetului precedent, care face o aluzie transparentă la idolatria temporară a Israelitilor, după modelul păgân, practică în grădini și crânguri sacre.

colinelor și toate neamurile vor veni la el.

³ Și multe neamuri vor merge și vor zice: Veniți să ne suim în muntele Domnului, în casa Dumnezeului lui Iacob!; El ne va spune nouă calea Sa; iar noi vom merge pe ea, că din Sion va ieși Legea și din Ierusalim cuvântul Domnului.

Facerea 1

¹⁴ Și a zis Dumnezeu: „Să fie 'ntru tăria cerului luminători care să lumineze pământul⁶, să despartă ziua de noapte și să fie ei spre semne⁷ și spre anotimpuri și spre zile și spre ani,

¹⁵ și să fie ei întru tăria cerului luminători să lumineze pământul!” Și a fost așa:

¹⁶ Dumnezeu i-a făcut pe cei doi luminători mari: luminătorul cel mai mare spre stăpânirea zilei și luminătorul cel mai mic spre stăpânirea nopții, și stelele.

¹⁷ Și le-a pus Dumnezeu întru tăria cerului, ca să lumineze pământul,

⁶ Sintagma „care să lumineze pământul” (literal: „spre lumina pe pământ”) se află numai în Septuaginta.

⁷ „spre semne” pare a avea o semnificație astrologică. Corelează cu „semnele” astrelor (Is 7, 11), care vor preceda sfârșitul lumii (Mt 24, 3, 29). Următoarele finalități se referă la fixarea calendarului.

18 să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

19 Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a patra.

20 Și a zis Dumnezeu: „Puiască apele puiță de ființe vii⁸; și păsări să zboare peste pământ în largul tăriei cerului!” Și a fost așa:

21 A făcut Dumnezeu înotătoarele cele mari⁹ și toate ființele vii care mișună, și pe care apele le puiesc¹⁰ după felul lor, și toate păsările înaripate după felul lor. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

22 Și le-a binecuvântat Dumnezeu și le-a zis: „Creșteți și înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor!; și păsările să se înmulțească pe pământ!”

23 Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a cincea.

⁸ Ideea generală: ființe din speciile inferioare (moluște, reptile), care se înmulțesc cu mare repeziciune. Oricum, viața apare mai întâi în apă, apoi se extinde în aer și pe uscat.

⁹ Literal: chiții cei mari. Ideea exactă: monștrii marini; uriașe reptile sau mamifere acvatice.

¹⁰ Metonimie: expresia nu înseamnă că apele erau înzestrate cu facultatea de a produce ființe vii, ci că ele erau mediul în care se exercita puterea creatoare a lui Dumnezeu.

Proverbele lui Solomon 1

20 Înțelepciunea prin răspântii își înalță glasul și pe ulițe vorbește deschis,

21 pe coamele zidurilor își face vestirea, la porțile celor puternici se așază și la porțile cetății cu îndrăznire grăiește:

22 – Atâta timp cât nevinovații vor ține de mână dreptatea, ei nu vor fi rușinați; dar nemintoșii pof-titori de batjocură, necredincioși făcându-se, au urât priceperea

23 și vinovați s’au făcut spre muștrare. Iată, graiul suflării mele clocotitor se face pentru voi și am să vă învăț cuvintele mele.

24 Că am strigat și nu m’ați ascultat, și v’am întins cuvinte și nu ați luat aminte;

25 ci sfaturile mele le-ați defăimat și muștrările mele nu le-ați luat în seamă.

26 De aceea și eu voi râde la nimircirea voastră și mă voi veseli când vă va veni pieirea

27 și când fără de veste va da peste voi huietul și când ca un vifor se va’ntâmpla surparea sau când vor da peste voi necaz și împresurare, sau când cu vuiet veți pieri.

28 Atunci voi mă veți chema și eu nu voi auzi, cei răi mă vor căuta și

nu vor da de mine;

²⁹ pentru că ei au urât înțelepciunea, iar frica de Dumnezeu nu și-au ales-o,

³⁰ nici la sfaturile mele n'au vrut să ia aminte, iar muștrările mele le-au batjocorit.

³¹ De aceea mânca-vor ei din roadele purtării lor și de necurăția lor vor fi sătui;

³² strâmbătatea făcută pruncilor îi va uide și proba de foc¹¹ îi va nimici pe cei necurați.

³³ Dar cel ce mă ascultă într-o nădejde va sălășlui și fără spaima răului va avea odihnă.¹²

Tâlcuire

Se citește despre zidire, despre starea cea dintâi de cădere și despre făgăduința mântuirii în Domnul nostru Iisus Hristos. Ia aminte și învață! Cazi la Domnul – și El îți va da lumină care va lumina întunericul păcatelor tale, așezând pe reazem trainic gândurile tale care se înviforează și dorințele inimii tale iubitoare de păcat – hotărârea cea bună de a lucra pentru El neclintit și neabătut, va întocmi uscatul și marea, va așeza fiecare lucru la locul său. Atunci, vei începe să odrăslești mai întâi verdeață, ierburi și copaci – începutul virtuților, iar apoi și fapte cu viață – fapte cu desăvârșire duhovnicești și plăcute lui Dumnezeu, până ce, în cele din urmă, vor fi refăcute în tine chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa cum ai fost zidit într-o început. Toate acestea ți le va face ție Domnul în aceste șase zile ale zidirii duhovnicești, ale postirii tale, dacă le vei petrece cu luare-aminte, cu evlavie și cu inimă înfrântă.¹³

¹¹ „Proba de foc”: cercetare amănunțită, exhaustivă, la capătul căreia se rostesc probele zdrobitoare asupra vinovăției.

¹² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuire din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.